

ларство, ръзба и железарство. Тамъ често е и малка, но добре уредена кухня. Навсъкоже кипи младежка работа и то при отличен редъ.

Въ повечето от работилниците ни посочиха, че наредъ съ постоянните ръководители подпомагат това хубаво дъло и доброволци баци и майки от най-различните слоеве на обществото.

Запознаха ни съ дъщерята на шведски адмиралъ. Свършила академията за приложни изкуства въ Стокхолмъ и десет години вече редовно идвала всеки ден въ работилницата да учи малките деца на ръзба.

До големата работна зала е стята за пъение, за разказане на приказки съ свѣтливи картини, за уреждане на малки беседи по разни въпроси. Често въ тия малки салончета се уреждатъ празнични забави за родители и деца. Въ нѣкои работилници има и гимнастически салони и бани съ душове.

Всичко, каквото децата изработватъ, се складира и продава. Приходът е за издръжка на заведението. Въ повечето възпитателни работилници на питомците се дава всеки ден здрава топла закуска.

Обикновено тия работилници работятъ отъ м. октомврий до м. априль. За презъ лѣтото шведите създали срѣдъ природата. тъ нареченитѣ детски лагери и хигиенична игра изпълва свободното детско време. Въ свръзка съ това заслужава да се спомен-

натъ тъй нареченитѣ лѣтни работни ученически чети, които отиватъ презъ ваканцията по селата и подпомагатъ полските земедѣлски работи срѣщу квартира и храна отъ страна на селяните.

* *

Но улицата влияе още по-лъчко върху младежите, които вече сѫ свършили курса на основното училище и сѫ постѫпили на работа като работници, вестнико-продавци, ваксаджии, преносвачи, чистачи, и пр. и пр. При липсата на контролъ и въздействие отъ училището, при нехайството отъ страна на родителите, при слабата загриженост на майсторите и работодателите за моралния животъ на чираците и калфите, тия млади печелници въ най-буйните години, оставени сами на себе си, често се отдаватъ съ всичката си младежка жаръ на крайно безпокойство.

Тежъкъ данъкъ е платила Швеция и въ това отношение на лошия градски животъ. А какъ действува всичко това особено върху дошлиите въ града селянчета, ние най-добре знаемъ.

Да се издигне тая младежка армия отъ дъното на живота и не само да се спаси, но и да стане полезна за себе си, семейството и обществото и то по пътя на самопомощта чрезъ любовта, довѣрието, просвѣтата и труда — то тая мисъль създаде къмъ деветдесетата година на миналия вѣкъ въ Швеция нови обществено-възпитателни станции, които